

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

IX. Proponitur quæstio, an ex vnione hypostatica sequatur communicatio realis attributorum diuinorum, ac præciquè Immensitatis siue Vbiquitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

piſſimè, quod niſi ita ſit, non poterit inueniri diſtinctio inter vnionem Dei cum Chriſti humanitate, & vnionem eiſdem Dei cum ſancto Petro, & aliis hominibus, cum Deus omnes ſuſtentet, & omnibus ſit intimus per eſſentiam, preſentiam, & potentiam; & ſolùm hoc ſit diſcrimen, quod per ſolùm hominem Chriſtum omnia operetur.

At hoc facillimè ſoluitur: nam diſcrimen in hoc conſiſtit, quod Chriſti humanitas non habet propriam ſubſiſtentiam, ſed in Verbo exiſtit, qua ſimilitudine vitur S. Athanaſius in ſymbolo, cum ait, ſicut anima rationalis & caro vnus eſt homo: ita Deus & homo vnus eſt Chriſtus; at ceteri homines habent ſubſiſtentiam propriam & diſtinctam re ipſa ab illa, quæ eſt in Verbo Dei. Vnde aliter ſuſtentat Deus Petrum, aliter Chriſti carnem. nam Petrum dicitur ſubſiſtare, quia conſeruat illum cum ſua eſſentia & ſubſiſtentia, vt cum quis baculum manu tenet: at CHRIS T I humanitatem Dei Verbum ſuſtentat, eo modo quo torum ſuſtentat partes intimè ſibi coniunctas & vnitas.

CAPVT IX.

Proponitur queſtio, an ex vnione hypſtica ſequatur cõmunicatio realis attributorum diuinorum, ac præcipuè Immenſitatis ſive Vbiquitatis.

SUPEREST iam tractare, poſtquam oſtendimus vnionem hypſticam non conſiſtere in communicatione omnium attributorum diuinorum, an ſaltem ex illa vnione id ſequatur, vt attributa omnia, vel aliqua, ac nominatim omnipotentia ſit communicata humanitati Chriſti.

Et quidem KEMNITIVS in libro de duabus naturis, cap. 4. 21. & 23. docet, non eſſe quidem de eſſentia vnionis hypſticae iſtam communicationem, in quo à Brentio & Smidelino diſſentit, ſed tamen conſequi ad vnionem hypſticam talem communicationem, & quidem realem ita vt natura humana verè ſit omnipotens & omnipreſens, &c.

Similia

Similia habet VVigandus in libro de communicatione idiomatum, nisi quod quasdam proprietates dicit non communicari, nisi verbaliter, vt esse creatorē cæli & terræ; quia tunc Filius Dei non erat homo; at reliquas realiter, ac nominatim Vbiquitatem.

Similia etiam docet Nicolaus SELNECCERVS, tum in pædagogia, tum in epistola ad Theologos VVittenbergenses scripta, anno M. D. LXXI. vbi damnat hanc propositionem vt blasphemam (*Humana natura in Christo non est omnipotens.*) Et ibidem docet, realiter communicata esse Christi humanitati ex vnione hypostatica infinita dona. Et addit hæc verba, quibus videtur omnino confundere proprietates naturarum: *Quod, inquit, ad potentiam attinet, cum Paulo loquimur, si cognouimus Christum secundum carnem, sed nunc non nouimus. Cessante enim infirmitate carnis nihil in eo iam nouimus, nisi virtutem Diuinitatis.* Et infra: *Ac per hoc quidquid vel fuerat prius, vel est, & manet substantia duplicis, factum est virtutis vnius.* Denique omnes Lutherani supra citati initio huius libri hanc realem communicationem defendunt, licet non conueniant in eo, vtum illa sit de essentia vnionis hypostaticæ, an eam tantum sequatur.

CATHOLICA verò doctrina duo docet. PRIMO, ex vnione hypostatica consecuta esse in Christi humanitatem multa dona creata & infusa; vt gratiam excellentissimam, sapientiam maximam, potentiam singularem, & alia id genus, quæ tamen non sunt attributa Deitatis, nisi per participationem quandam, quomodo etiam nos participamus Dei attributa per creatas qualitates, licet minus perfectè, quàm Christi humanitas ea participet. Neque in his consistit communicatio idiomatum; nam illi communicatio est mutua, horum autem communicatio donorum non est mutua, nihil enim Deitati accessit.

SECUNDO, ex vnione hypostatica sequitur communicatio idiomatum; quæ quidem communicatio non est realis respectu ipsarum naturarum, quasi ipsa Diuinitas facta sit passibilis, & humanitas realiter sit facta omnipotens, vt volunt Lutherani; neque est planè verbalis, vt vult Beza in lib. contra Brentium; & Petrus Martyr in Dialogo de duabus
natu-

naturis. Sed est realis quidem, sed respectu hypostasis vtriusque naturæ, non autem respectu ipsarum naturarum, ut expressè docent Patres. AMBROSIVS lib. 2. de fide, cap. 4. Augustinus lib. 1. de Trinitate, cap. 13. Cyrillus in defensione anathematis, & Damascenus lib. 3. cap. 4. ubi dicit, idiomata communicari nihil esse aliud, quàm proprietates vtriusque naturæ applicari communi hypostasi, & proinde ipsis naturis in concreto, quia concreta nomina pro supposito accipi possunt, licet formaliter naturas significant.

Itaque rectè dicimus, Deus est natus ex Virgine, passus, mortuus, &c. quia Deus accipi potest pro quolibet supposito diuino, & proinde pro supposito secundæ personæ, quod est simul diuinum & humanum. Quod suppositum verè & realiter est Deus, & verè & realiter est homo, & proinde verè & realiter est natus ex Virgine, passus, mortuus, &c. Pari ratione rectè dicimus, Christus homo est omnipotens, æternus, ubique, &c. quia, homo, in concreto stat pro supposito humano. In Christo autem suppositum diuinum & humanum vnum est, & cum sit diuinum, consequenter est omnipotens, æternus, & ubique, &c. Quæ omnia facilè probari possunt, sed quia perspicuitatis primò agemus de idiomatibus in generalitèr, secundò in particulari de Vbiquitate.

CAPVT X.

Ex vniõne hypostatica non fluxisse communicationem idiomatum realem respectu naturarum.

DIVINUM non communicari realiter attributa, seu idiomata vnius nature alteri nature, ex hypostatica vniõne, PRIMÒ docent sacra Concilia. Nam in Concilio CHALCEDONENSI act. 1. legitur: *Salua vtriusque natura proprietate, & in vnam concurrente personam, &c.* Quod idem habetur in Concilio VI. act. 4. & 17. In Concilio Martini Papæ, can. 9. & in epistola S. Leonis ad Flavianum. PRAETEREA in Concilio V. act. 17. & in Concilio Martini Papæ, can. 10. 11. 12. & sequentibus definitur contra Monothelitas, in Christo non solum deas esse